Dosarul nr.2-6777/24

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

04 mai 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Eduard Galușceac
grefier Mihaela Bujag

a examinat în şedinţa publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Moruz Anatolie împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Chișinău-Gaz” cu privire anularea ordinului de restabilire în funcție pe perioada determinată, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

La 20 mai 2024, Moruz Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Chișinău-Gaz” cu privire anularea ordinului de restabilire în funcție pe perioada determinată, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Moruz Anatolie a indicat că, la data de 21.08.2015 între Moruz Anatol și SRL ”Chișinău-Gaz” a fost semnat contractul individual de muncă ***** pe o perioadă nedeterminată.

Prin Ordinul SRL ”Chișinău-Gaz” reclamantul a fost angajat în funcția de Șef al Secției analiză economică activitate nereglementată, DEF în cadrul SRL ”Chișinău-Gaz”. Prin CIM ***** sus menționat, reclamantului i s-a stabilit o perioadă de probă.

Moruz Anatolie a activat în funcția de Șef al Secției analiză economică activitate nereglementată, DEF, în cadrul SRL ”Chișinău-Gaz”, timp de aproximativ 5 ani de zile.

La 03.08.2020 pârâtul i-a comunicat reclamantului că acesta va fi transferat într-o altă funcție în aceiași întreprindere, astfel că prin Acordul nr. 29 din 03.08.2020 pârâtul a decis încetarea contractului individual de muncă nr. 76 din 21.08.2015, cu Moruz Anatolie, începând cu data de 03.08.2020.

Respectiv, imediat, la data de 04.08.2020 între Moruz Anatol și SRL ”Chișinău-Gaz” a fost semnat contractul individual de muncă nr. 56 pe perioadă determinată, iar prin Ordinul nr. 057 din 04.08.2020 reclamantul a fost angajat în funcția de Șef al Direcției servicii auxiliare și relații cu clienții, pentru o perioadă determinată de până la 31.12.2020.

Dat fiind faptul că raportul de muncă cu reclamantul a continuat practic fără

întrerupere, mai mult decât atât, obligațiile de muncă au rămas aceleași, acesta a considerat că într-adevăr a avut loc transferul de funcție.

La fel ca și în cazul contractului individual de muncă nr. 76 din 21.08.2015 și prin contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020 chiar dacă reclamantul avea deja un stagiu de muncă într-o funcție publică de administrare de aproximativ 5 ani de zile, totuși angajatorul i-a instituit acestuia ilegal o perioadă de probă de 15 zile.

În continuare contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020 a fost prelungit de mai multe ori prin Acordul adițional nr. 467 din 31.12.2020, Acord nr. 50 din 29.03.2021 și prin Acord nr. 87 din 01.07.2021, până la data de 02.08.2021.

În total și acest contract individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020 a fost prelungit de mai multe ori pe o perioadă totală de aproximativ 1 an de zile, chiar dacă proiectul pilot prevedea o perioadă de implementare de 4 luni de zile.

Așadar, reclamantul Moruz Anatolie începând cu anul 2015 și până la data de 02.08.2021, în cadrul SRL ”Chișinău-Gaz”, și-a îndeplinit obligațiunile de serviciu pentru o perioadă neîntreruptă de aproximativ 6 ani de zile, în baza a două contracte individuale de muncă, timp în care nu a fost sancționat disciplinar, îndeplinindu-și corespunzător obligațiile de serviciu.

În continuare, până la expirarea perioadei stabilite în contractul individual de muncă nr. 56, de către directorul SRL ”Chișinău-Gaz”, reclamantului i-a fost sugerat că începând cu data de 02.08.2021 relațiile de muncă încheiate în baza contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020 urmează să înceteze, deoarece nu se mai dorește prelungirea raporturilor de muncă cu reclamantul, chiar dacă angajatorul a păstrat funcția, chiar dacă angajatorul nu întâmpina dificultăți financiare semnificative, iar obligațiunile de serviciu și direcția unde a activat până în prezent reclamantul au fost păstrate de angajator.

La 02.08.2021, pârâtul SRL ”Chișinău-Gaz” a emis Ordinul nr. 49 prin care s-a decis încetarea contractului individual de muncă cu Moruz Anatolie.

Tot la 02.08.2021, reclamantul Moruz Anatolie a înregistrat în secretariatul SRL ”Chișinău-Gaz”, plângerea cu nr. 1638, prin care primul a reclamat acțiunile ilegale ale angajatorului, somându-l la încetarea încălcării drepturilor salariale, a hărțuirii la locul de muncă, cu semnarea contractului individual de muncă pe o perioadă nedeterminată. Prin plângere s-a indicat că angajatorul urmează să emită un răspuns în termen de 5 zile de la recepționarea pretențiilor.

Totuși, necătând la înregistrarea plângerii încă la 02.08.2021, reclamantul Moruz Anatolie așa și nu a mai primit răspuns la plângerea sa din partea angajatorului, la fel cum nu a fost restabilit în funcție și cu el nu s-a semnat contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată.

La data de 11.08.2021, petiționarul Moruz Anatolie a depus la Inspectoratul de Stat al Muncii, o plângere care a fost înregistrată cu nr. M-963/21, prin care salariatul a reclamat acțiunile abuzive și ilegale ale angajatorului, solicitând constatarea încălcării drepturilor salariale din partea angajatorului SRL ”Chișinău-Gaz”.

Prin decizia din 21.08.2021, Inspectoratul de Stat al Muncii, a constatat că "...Din nota informativă și documentele prezentate de conducerea SRL ”Chișinău-Gaz” s-a

stabilit că, contractul Dvs. individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020 a fost încheiat pe o perioadă determinată în lipsa unui temei legal, prin ce se încalcă art. 54 alin. (1) Codul muncii. Conform art. 54 alin. (5) Codul muncii, contractul individual de muncă încheiat pe o perioadă determinată în lipsa unui temei legal, se consideră încheiat pe o durată nedeterminată. Prin Ordinul nr. 49 din 02.08.2021, contractul individual de muncă al Dvs. a încetat la 02.08.2021 în baza art. 82 lit. f) din Codul Muncii. Potrivit prevederilor art. 89 alin. (l) Codul Muncii, salariatul eliberat nelegitim de la serviciu, poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărârea instanței de judecată. La examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile eliberării din serviciu a salariatului."

În anul 2021 Moruz Anatolie s-a adresat în instanța de judecată la judecătoria Chișinău, sediul centru, împotriva SRL "Chișinău-Gaz" cu cerere privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioadă nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din data de 10.05.2023, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Moruz Anatolie împotriva lui SRL "Chișinău-Gaz", intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioadă nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău, din 20.02.2024, pronunțată în cauza civilă nr. 2a-4164/23, a fost admis apelul declarat de Anatolie Moruz, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 mai 2023, cu emiterea unei noi hotărâre, prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Moruz Anatolie împotriva SRL "Chișinău-Gaz", intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioadă nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Anulat ordinul nr. 49 din 02.08.2021 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu dl Moruz Anatolie în temeiul art. 82 lit. f) Codul muncii.

Restabilit Moruz Anatolie în funcția de șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții din cadrul SRL "Chișinău-Gaz", începând cu data de 02 august 2021.

Constatat faptul angajării lui Moruz Anatolie, pentru perioadă nedeterminată, începând cu data de 04.08.2020, în cadrul SRL "Chișinău-Gaz", în calitate de șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții.

Obligat SRL "Chișinău-Gaz" să perfecteze în scris contractul individual de muncă cu Moruz Anatolie, în calitate de șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții, pe o perioadă nedeterminată.

S-a încasat din contul SRL ”Chișinău-Gaz” în beneficiul lui Moruz Anatolie, salariul pentru absența forțată de la locul de muncă, calculată pentru perioada 02 august 2021 și până la 20 februarie 2024, prejudiciul moral în mărime de 100825 lei și cheltuielile de asistență juridică, în mărime de 10 000 lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 26.02.2024, Moruz Anatolie a înregistrat la SRL ”Chișinău-Gaz”, cererea prin care a cerut ”Executarea deciziei pronunțate la 20.02.2024 de Curtea de Apel Chișinău în dosarul civil litigiul de muncă Moruz Anatolie împotriva SRL ”Chișinău Gaz” privind anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absență forțată, repararea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 06.03.2024, SRL ”Chișinău-Gaz” a emis Ordinul nr. 13 Cu privire la restabilirea la locul de muncă, a salariatului Moruz Anatolie, în baza Deciziei Curții de Apel Chișinău din 20.02.2024, până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului depus de SRL ”Chișinău-Gaz”.

Tot la data de 06.03.2024, SRL ”Chișinău-Gaz” a emis Acordul suplimentar nr. 31 la Contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020, prin care la pct. l s-a indicat ”Se modifică pct. 3 din Contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020 și se expune în următoarea redacție după cum urmează: 3. Perioada contractului - Până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului depus de SRL ”Chișinău-Gaz”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Moruz Anatolie împotriva SRL ”Chișinău-Gaz”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioadă nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.”

Menționează reclamantul că, nu este de acord cu actele emise de angajator în partea stabilirii unui termen determinat al restabilirii în funcție de până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție și al stabilirii în acordul adițional a unei perioade determinate de până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție, or consideră că decizia Curții de Apel Chișinău din 20.02.2024 a fost executată necorespunzător, motiv din care a formulat prezenta cerere de chemare în judecată pentru a restabili ordinea juridică.

Astfel, referitor la anularea ordinului de restabilire pe perioada determinată a acordului suplimentar pe perioada determinată și a procesului-verbal menționează că, în speță sunt aplicabile prevederile art. 355 alin. (1) lit. a), art. 54 alin. (4) și (5), art. 58, art. 89 alin.(2) Codul muncii, art. 327 alin.(1-2), art. 330 Cod civil, iar în lumina articolelor precitate, interesul general ocrotit este legalitatea actului juridic, principiul bunei credințe și buna funcționare a statului, iar interesul particular este prin corespunderea datelor indicate într-un act juridic cu circumstanțele faptice și voința reală a părții.

În continuare, Ordinul nr. 13 din 06.03.2024 ”Cu privire la restabilirea la locul de muncă, este nul în partea pct. 2, în care se menționează că:

”... Până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului

depus de SRL "Chișinău-Gaz", în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Moruz Anatolie împotriva SRL "Chișinău-Gaz", intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioadă nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.”

Or, stabilirea unei perioade de timp, contravine vădit dispoziției deciziei Curții de Apel Chișinău din 20.02.2024, prin care SRL ”Chișinău-Gaz”, a fost obligată să-l restabilească pe Moruz Anatolie în funcția de șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții din cadrul SRL ”Chișinău-Gaz”, începând cu data de 02 august 2021.

La fel, Ordinul nr. 13 din 06.03.2024, contravine vădit deciziei Curții de Apel Chișinău din 20.02.2024, prin care SRL ”Chișinău-Gaz”, a fost obligată să perfecteze în scris contractul individual de muncă cu Moruz Anatolie, în calitate de șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții, pe o perioadă nedeterminată.

Angajatorul SRL ”Chișinău-Gaz”, în relațiile din speță, era obligat să execute în tocmai și cu strictețe dispozițiile Curții de Apel Chișinău, or decizia este executorie și nu poate fi interpretată în alt mod decât s-a expus instanța.

În speță, se constată că angajatorul a eludat legea, executând necorespunzător decizia Curții de Apel Chișinău din 20.02.2024, stabilind în mod arbitrar un termen determinat al restabilirii la locul de muncă, contrar obligației ce rezultă din decizie, prin care a fost obligat să-l restabilească pentru o perioadă nedeterminată.

La fel și în cazul Acordului suplimentar nr. 31 din 06.03.2024, angajatorul a executat necorespunzător decizia, dispunând semnarea unui acord adițional la Contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020, în situația în care Curtea de Apel Chișinău a obligat-o pe SRL ”Chișinău-Gaz” să perfecteze în scris contractul individual de muncă cu Moruz Anatolie, în calitate de șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții, pe o perioadă nedeterminată.

Acestea fiind spuse, constată că Acordul suplimentar nr. 31 din 06.03.2024 la Contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020, este nul în partea pct. 1, în care se menționează că:

”... Până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului depus de SRL ”Chișinău-Gaz”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Moruz Anatolie împotriva SRL ”Chișinău-Gaz”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioadă nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.”

Or, stabilirea unei perioade de timp, contravine vădit dispoziției deciziei Curții de Apel Chișinău din 20.02.2024, care a dispus să fie semnat Contract pe perioadă nedeterminată.

Mai mult decât atât, Ordinul nr. 13 din 06.03.2024 Cu privire la restabilirea la

locul de muncă dar și Acordul suplimentar nr. 31 din 06.03.2024 la Contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020, nu reprezintă intenția și voința ambelor părți, or Moruz Anatolie a inserat obiecția că ”...Eu Moruz Anatolie, nu am refuzat semnarea ordinului de restabilire. Am refuzat doar semnarea acordului adițional deoarece este pe perioadă determinată. Nu sunt de acord cu pct. 1 în redacția actuală propusă de angajator, Curtea de Apel Chișinău prin decizia sa din 20.02.2024, a obligat angajatorul să perfecteze cu mine un contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată. Solicit încheierea unui acord pe perioadă nedeterminată. Solicit să fie modificat salariul conform condițiilor actuale, să primesc un salariu similar celui primit de colegi din funcții similare de aproximativ 30 000 lei. 06.03.2024.”

Faptul inserării obiecțiilor din numele reclamantului, demonstrează că acesta nu a acceptat stabilirea unei perioade determinate a raportului de muncă, astfel că Ordinul și Acordul suplimentar nu reprezintă intenția ambelor părți și nu pot produce efecte juridice în felul în care au fost redactate și propuse spre semnare de către angajator.

Astfel că instanța de judecată, urmează să anuleze Ordinul nr. 13 din 06.03.2024 Cu privire la restabilirea la locul de muncă dar și Acordul suplimentar nr. 31 din 06.03.2024 la Contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020, în partea prin care s-a dispus restabilirea la locul de muncă pe perioadă determinată și s-a prelungit valabilitatea contractului tot pentru o perioadă determinată.

Stabilirea unei perioade determinate a raportului de muncă cu Moruz Anatolie, contravine expres constatării Curții de Apel Chișinău prin decizia din 20.02.2024, unde Curtea a stabilit că: Se constată faptul angajării lui Moruz Anatolie, pentru perioadă nedeterminată, începând cu data de 04.08.2020, în cadrul SRL ”Chișinău-Gaz”, în calitate de șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții.

Astfel, consideră reclamantul pe deplin probată temeinicia acțiunii privitor la capătul de cerere privind anularea Ordinului și a Acordului suplimentar, ambele din 06.03.2024, în partea stabilirii unei perioade determinate de valabilitate a acestora, la fel consideră pe deplin probată nulitatea procesului-verbal din 01.04.2024 privind stabilirea coeficientului de participare prin muncă al lucrătorilor DSARC în luna martie 2024, care urmează a fi anulat din motivul necorespunderii cu circumstanțele de fapt.

Referitor la pretenția privind repararea prejudiciului moral reclamantul a menționat că, din perspectiva normelor aplicabile speței se distinge faptul că restabilirea reclamantului Moruz Anatolie la locul de muncă pentru o perioadă determinată a avut loc cu încălcarea prevederilor legale, fapt care rezultă din motivele de anulare parțială a Ordinului și Acordului suplimentar și rațiunile enumerate supra.

Nu în ultimul rând, prin executarea necorespunzătoare a deciziei de restabilire, salariatul a fost plasat într-o situație de incertitudine și neliniște, fiind privat de garanțiile legale ce i se cuveneau ca urmare a obligării încheierii cu acesta a unui contract pe o perioadă nedeterminată, iar sentimentul de incertitudine s-a acutizat după refuzul angajatorului de al restabili la modul corespunzător, așa cum prevedea decizia din 20.02.2024.

Astfel, pentru încălcarea dreptului subiectiv personal - nepatrimonial, dreptul de a nu fi hărțuit și discriminat la locul de muncă, garantat reclamantului, pentru sentimentele

de anxietate, frustrare și disconfort cauzate prin încălcarea acestui drept, ținând cont de efectele negative asupra sănătății, consideră justificat de a acorda reclamantului prejudiciul moral în mărime de zece salarii de funcție, cu titlu de compensație a prejudiciului moral cauzat.

De asemenea a menționat că, ca urmare a adresării prezentei cereri de chemare în judecată, reclamantul Moruz Anatolie a fost nevoit să încheie un contract de asistență juridică cu un avocat și a suportat cheltuieli de asistență juridică.

Astfel că, instanța de judecată urmează să țină cont de faptul că prezentarea unui plan al activității avocatului care ar confirma costul serviciilor sale, este doar una din modalitățile alternative de probare a întinderii cheltuielilor de asistență juridică, în situația în care apărătorul ar fi prestat servicii juridice per oră. La caz, părțile au negociat și estimat costul serviciilor de avocat reieșind din practica judiciară pe asemenea categorii de litigii, iar prețul contractului a fost unul fix, demonstrat prin bonul de plată, ce demonstrează pe deplin caracterul real și întinderea cheltuielilor suportate de reclamant.

În drept reclamantul și-a motivat acțiunea depusă în temeiul prevederilor art. 9, art. 54, art. 89 alin. (3), art. 90, art. 356, art. 327, art. 355 Codul muncii, art. 327-341, art. 1422-1423 Cod civil.

Solicită reclamantul Moruz Anatolie anularea Ordinului nr. 13 din 06.03.2024 Cu privire la restabilirea la locul de muncă a salariatului Moruz Anatolie, în partea pct.2 din Ordin, la care se menționează perioada de timp ”...până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului depus de SRL ”Chișinău-Gaz”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Moruz Anatolie împotriva SRL ”Chișinău-Gaz”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioadă nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.” - constatându-se că restabilirea la locul de muncă conform Ordinului nr. 13 din 06.03.2024 a fost efectuată pe perioadă nedeterminată.

Anularea acordului suplimentar nr. 31 din 06.03.2024 la Contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020, în partea pct. 1 din Acord, în care se menționează perioada de timp ”...până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului depus de SRL ”Chișinău-Gaz”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Moruz Anatolie împotriva SRL ”Chișinău-Gaz”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioadă nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.” - constatându-se că Acordul suplimentar din 06.03.2024 a fost semnat pe perioadă nedeterminată.

A constata nulitatea procesului-verbal nr. 01 din 01.04.2024 întocmit de SRL ”Chișinău-Gaz”, față de Moruz Anatolie, privind stabilirea coeficientului de participare prin muncă al lucrătorilor DSARC în luna martie 2024.

A încasa din contul SRL ”Chișinău-Gaz”, în beneficiul lui Moruz Anatolie prejudiciul moral în mărime de zece salarii medii de funcție.

A încasa din contul SRL ”Chișinău-Gaz”, în beneficiul lui Moruz Anatolie toate cheltuielile de judecată suportate în prezentul proces.

La 27 mai 2024, reprezentatul pârâtului SRL ”Chișinău Gaz” prin intermediul Serviciului de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii, indicând că, SRL „Chișinău-Gaz” la data de 21.02.2024, a recepționat prin poșta electronică dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4164/23 din 20.02.2024.

Ulterior, la data de 26.02.2024, SRL „Chișinău-Gaz” a înregistrat la Curtea Supremă de Justiție cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4164/23 din 20.02.2024.

Totodată, la data de 26.02.2024, SRL „Chișinău-Gaz” a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de suspendare a executării deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4164/2023 din 20 februarie 2024, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 04.03.2024 a fost admisă parțial cererea depusă de recurentul SRL „Chișinău-Gaz” și suspendată executarea deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4164/2023 din 20 februarie 2024 în partea încasării sumelor.

La data de 26.02.2024 cu nr. 718, a fost înregistrată cererea depusă de Moruz Anatolie cu privire la executarea imediată a deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4164/23 din 20.02.2024.

Ca răspuns la cererea nr. 718, din 26.02.2024, i s-a adus la cunoștință lui Moruz Anatolie că decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4164/23 din 20.02.2024 nu a fost executată la moment, din motivul că reieșind din prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 39 din 14.12.2017, debitorul SRL „Chișinău-Gaz” dispune de termenul de 15 zile de executare benevolă a deciziei în speță, de la pronunțare și că va fi examinată după expunerea în conformitate cu art. 435 Cod de procedură civilă, a Curții Supreme de Justiție asupra cererii de suspendare integrală a executării Deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4164/2023 din 20 februarie 2024, pe care o consideră neîntemeiată.

Conform pct. 67 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 39 din 14.12.2017, până la reglementarea de către Parlament a termenelor de executare benevolă, înainte de transmiterea documentului executoriu pentru executare silită, se va aplica termenul de 15 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii pentru executarea benevolă, similar termenului prevăzut de art. 60 alin. (3) din Codul de executare. În cazul hotărârilor cu executare imediată prevăzute la art. 256 din Codul de procedură civilă acest termen se va calcula de la data pronunțării. Acest raționament nu împiedică Parlamentul să reglementeze alte termene pentru executarea benevolă a diferitelor categorii de acte executorii.

În urma recepționării la 05.03.2024 a încheierii Curții Supreme de Justiție din 04.03.2024, prin care a fost admisă parțial cererea recurentului SRL „Chișinău-Gaz” și suspendată executarea deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4164/2023 din 20 februarie 2024 în partea încasării sumelor, de către SRL „Chișinău-Gaz” la data de 06.03.2024 a fost emis Ordinul nr. 13 prin care s-a ordonat:

„1. A anula Ordinul privind încetarea raporturilor de muncă nr. 49 din 02.08.2021.

2. A restabili la locul de muncă pe dl Moruz Anatolie, în funcția de Șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții, de la data de 03.08.2021, până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului depus de SRL „Chișinău-Gaz”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în Judecată depusă de dl Moruz Anatolie împotriva SRL „Chișinău-Gaz”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioadă nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență Juridică, cu condițiile de retribuire a muncii salariatului, conform Contractului Individual de Muncă nr. 56 din data de 04.08.2020. ”

Ca urmare, la aceeași dată de 06.03.2024 de către SRL „Chișinău-Gaz” a fost întocmit Acordul suplimentar nr. 31 la contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020, prin care:

„ 1. Se modifică pct. 3 din Contractul individual de muncă nr.56 din 04.08.2020, și se expune în următoarea redacție, după cum urmează:

„ 3. Perioada Contractului - Până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului depus de SRL „ Chișinău-Gaz ”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în Judecată depusă de dl Moruz Anatolie împotriva SRL „Chișinău-Gaz”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioadă nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență Juridică.”.”

Cu referire la argumentele reclamantului precum că, Ordinul nr. 13 din 06.03.2024 în partea pct. 2 și Acordul suplimentar nr. 31 din 06.03.2024 în partea pct. 1 cu privire la stabilirea perioadei contractului până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului depus de SRL „Chișinău-Gaz”, sunt nule din motivul că, contravin deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4164/2023 din 20 februarie 2024 și prevederilor art. 54 alin. (4), (5) din Codul muncii, sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

SRL „Chișinău-Gaz” în nici un caz nu a neglijat decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4164/2023 din 20 februarie 2024 la întocmirea Ordinului nr. 13 din 06.03.2024 si Acordului suplimentar nr. 31 din 06.03.2024 la contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020, or reieșind chiar din pretențiile reclamantului vedem că acesta solicită doar anularea parțială a Ordinului nr. 13 din 06.03.2024 și a Acordului suplimentar nr. 31 din 06.03.2024, în rest reiese că reclamantul este de acord cu acestea și consideră că în această parte nu contravine Deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4164/2023 din 20 februarie 2024.

Mai mult ca atât, conform obiecțiilor invocate de reclamant în Acordul suplimentar nr. 31 din 06.03.2024 și în cererea de chemare în judecată, reflectă că „Eu Anatolie Moruz, nu am refuzat semnarea ordinului de restabilire. Am refuzat doar semnarea acordului adițional deoarece este pe perioadă determinată. Nu sunt de acord cu

pct. 1 în redacția actuală propusă de angajator, Curtea de Apel Chișinău prin decizia sa din 20.02.2024, a obligat angajatorul să perfecteze cu mine un contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată. Solicit încheierea unui acord pe perioadă nedeterminată. Solicit să fie modificat salariul conform condițiilor din funcții similare de aproximativ 30000 lei. 06.03.2024".

Reieșind din cele expuse, reiese că reclamantul în parte recunoaște Ordinul nr. 13 din 06.03.2024 și Acordul suplimentar nr. 31 din 06.03.2024, iar în altă parte nu, totodată invocă că nu refuză semnarea ordinului de restabilire în care este invocată perioada, dar doar refuză semnarea acordului suplimentar, din care reiese o poziție contradictorie și confuză a reclamantului.

Mai mult ca atât, menționează că în Ordinul nr. 13 din 06.03.2024 în partea pct. 2 și în Acordul suplimentar nr. 31 din 06.03.2024, SRL „Chișinău-Gaz" a stabilit perioada contractului până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului depus de SRL „Chișinău-Gaz", luând la bază decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4164/2023 din 20 februarie 2024, care deși este definitivă, nu este irevocabilă, fiind contestată de către SRL „Chișinău-Gaz" cu cerere de recurs la data de 26.02.2024, inclusiv luând la bază încheierea Curții Supreme de Justiție din 04.03.2024 prin care a fost admisă parțial cererea depusă de recurentul SRL „Chișinău-Gaz" și suspendată executarea Deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4164/2023 din 20 februarie 2024 în partea încasării sumelor.

Reieșind din cele expuse, accentuează că SRL „Chișinău-Gaz" a luat această poziție de stabilire în Ordinul nr. 13 din 06.03.2024 în partea pct. 2 și în Acordul suplimentar nr. 31 din 06.03.2024 în partea pct. 1 a perioadei contractului până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului depus de SRL „Chișinău-Gaz", pentru a nu ajunge într-o incertitudine de acționare, în cazul în care Curtea Supremă de Justiție va admite cererea de recurs depusă de SRL „Chișinău-gaz" și va casa decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4164/2023 din 20 februarie 2024 și va menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 2-23307/21 din 10.05.2023, prin care s-a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Moruz împotriva SRL „Chișinău-Gaz".

Totodată, această poziție a fost luată și reieșind din faptul că în întreprindere nu se regăsește funcția și Direcția în care a activat reclamantul, fapt confirmat prin Ordinul nr. 3 89 din 03.08.2021, care a fost redusă, iar restabilirea reclamantului Anatolie Moruz în această funcție pe o perioadă determinată va putea fi efectuată doar când va exista o Decizie irevocabilă de restabilire a acestuia în funcție, pentru a nu crea careva prejudicii întreprinderii prin începerea procedurii de modificare a statelor de personal în acest sens care este una complexă și ulterior în cazul în care Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4164/2023 din 20 februarie 2024 va fi anulată printr-o Decizie irevocabilă, să fie anulată această procedură de modificare a statelor de personal pentru includerea acestei funcții.

La fel, menționează că prevederile art. 327, 330, 331, 332, 341 Cod Civil, invocate de reclamant în susținerea acțiunii ca temei de nulitate a actelor contestate, nu pot fi aplicate în cauza în speță, din motivul că sunt aplicabile prevederile Codului Muncii.

Astfel, în baza celor expuse mai sus, consideră că argumentele invocate de

reclamant în acțiune sunt nemotivate și neîntemeiate, și urmează a fi respinse, iar Ordinul nr.13 din 06.03.2024 în partea pct.2 și Acordul suplimentar nr.31 din 06.03.2024 în partea pct.1 cu privire la stabilirea perioadei contractului până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului depus de SRL „Chișinău-gaz", au fost întocmite cu respectarea prevederilor legislației în vigoare.

Cu referire la pretenția reclamantului de constatare a nulității procesului-verbal nr. 01 din 01.04.2024 cu privire la stabilirea coeficientului de participare prin muncă al lucrărilor DSARC în luna martie 2024, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din motivul că nu este argumentată și motivată în nici un fel.

Totodată, consideră că, stabilirea de către instanța de judecată a coeficientului de participare în muncă a salariatului ar constitui o imixtiune în activitatea antreprenori ală a SRL „Chișinău-Gaz" sau o ingerință în exercițiul dreptului garantat angajatorului de a da o apreciere rezultatelor activității salariaților săi. Astfel, se reiterează, că stabilirea cuantumului coeficientului participării în muncă pentru determinarea primei este prerogativa exclusivă a angajatorului.

Totodată, menționează că această decizie a fost luat de conducerea întreprinderii, din motivul că reclamantul nu efectuează careva sarcini și execută careva activități după restabilire, or cum a menționat mai sus în întreprindere nu se regăsește funcția și Direcția în care a activat reclamantul, iar coeficientului de participare prin muncă al lucrărilor DSARC se stabilește reieșind din sarcinile executate.

Astfel, consideră că procesul-verbal nr. 01 din 01.04.2024 cu privire la stabilirea coeficientului de participare prin muncă al lucrărilor DSARC în luna martie 2024 este perfect legal și întocmit cu respectarea legislației în vigoare.

Cu referire la pretenția de reparare a prejudiciului moral în mărime de zece salarii medii de funcție pentru că restabilirea lui Moruz Anatolie la locul de muncă pentru o perioadă determinată a avut loc cu încălcarea prevederilor legale, este neîntemeiată, nemotivată și neprobată, din care motiv urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Reprezentantul reclamantului, Moruz Anatolie – avocatul Nicolae Chiriac, în baza de mandat Seria MA nr. 1783827 din 19.04.2024, în ședința de judecată a solicitat admiterea acțiunii în sensul formulat.

Reprezentantul pârâtului, SRL „Chișinău-Gaz" – Pasecinic Nicolae (în baza procurii nr. 2096 din 10.12.2025, în ședința de judecată a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Audiind participanții la proces prezenți în ședința de judecată, studiind materialele cauzei în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia despre necesitatea admiterii parțiale a acțiunii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) şi (3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind

de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Reieşind din prevederile art. 130 alin. (1), (2) şi (3) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

În conformitate cu art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.

În conformitate cu art. 255 CPC, în vigoare la data pronunțării deciziei CA Chișinău din 20.02.2024, hotărârea judecătorească se execută, în modul stabilit de lege, după ce rămâne definitivă, cu excepţia cazurilor de executare imediată după pronunţare.

Conform art. 43 alin. (1) din Constituția R. Moldova, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiţii echitabile şi satisfăcătoare de muncă, precum şi la protecţia împotriva şomajului.

Conform art. 120 al Constituției R. Moldova, este obligatorie respectarea sentinţelor şi a altor hotărâri definitive ale instanţelor judecătoreşti, precum şi colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentinţelor şi a altor hotărâri judecătoreşti definitive.

Conform art. 54 alin. (4) și (5) al Codului muncii, se interzice încheierea contractelor individuale de muncă pe durată determinată în scopul eschivării de la acordarea drepturilor şi garanţiilor prevăzute pentru salariaţii angajaţi pe durată nedeterminată.

Contractul individual de muncă încheiat pe durată determinată în lipsa unor temeiuri legale, constatată de Inspectoratul de Stat al Muncii, se consideră încheiat pe durată nedeterminată.

Conform art. 89 alin. (3) al Codului muncii, imediat după pronunţarea hotărârii instanţei de judecată privind restabilirea salariatului la locul de muncă, angajatorul este obligat să emită un ordin de restabilire, pe care îl aduce la cunoştinţa salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepţionării/înştiinţării, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii.

Conform art. 356 al Codului muncii, angajatorul este obligat să execute imediat, conform Codului de procedură civilă, hotărârea (decizia) instanţei de judecată despre restabilirea drepturilor salariatului ce decurg din raporturile de muncă şi din alte raporturi legate nemijlocit de acestea.

Neexecutarea actelor judecătoreşti indicate la alin. (1) atrage efectele prevăzute de Codul de executare.

Conform art. 327 Codul civil, actul juridic este nul dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes general (nulitate absolută).

Actul juridic este anulabil dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes particular (nulitate relativă).

Conform art. 330 alin. (1) Cod civil, nulitatea relativă a actului juridic poate fi invocată doar de persoana în al cărei interes este stabilită sau de succesorii ei, de reprezentantul legal sau de creditorii chirografari ai părţii ocrotite pe calea acţiunii oblice. Instanţa de judecată nu poate să o invoce din oficiu.

Nulitatea relativă poate fi acoperită prin voinţa expresă sau tacită a persoanei în al cărei interes este stabilită nulitatea. Voinţa de a confirma actul juridic anulabil trebuie să fie certă şi evidentă şi să fie exprimată la un moment când persoana cunoştea sau trebuia să cunoască temeiul nulităţii.

Pentru confirmarea actului juridic anulabil, voinţa nu trebuie să fie exprimată în forma cerută pentru încheierea actului juridic respectiv.

Dacă fiecare parte poate invoca nulitatea actului juridic sau dacă mai multe persoane pot cere declararea nulităţii, confirmarea actului juridic de către o persoană nu le împiedică pe celelalte să invoce nulitatea.

În ședința de judecată cu certitudine s-a constatat că, potrivit Contractului nr. individual de muncă nr. 76 din 21.08.2015 și a Ordinului nr. 71 din 21.08.2015, Moruz Anatolie a fost angajat în funcția de șef secție, Secția Analiză economică activitate nereglementată, cu perioada probă, în acest sens fiind emis Ordinul nr. 71 din 21.08.2015

Ulterior, Contractului individual de muncă nr. 76 din 21.08.2015 a fost prelungit în baza Acordurile adiționale din 2016 – 2019.

Potrivit Acordului nr. 29 din 03.08.2020 privind încetarea contractului individual de muncă și a Ordinului nr. 57 din 03.08.2020, s-a încetat contractul individual de muncă nr. 76 din 21.08.2015, în temeiul art. 82^1 Codul muncii, fără prelucrarea a 14 zile calendaristice, conform art. 85 alin. (3^1), începând cu data de 03.08.2020, cu achitarea deplină a tuturor drepturilor salariale prevăzute de Codul muncii.

La data de 04.08.2020, între SRL ”Chișinău-Gaz”, în calitate de angajator și Moruz Anatolie, în calitate de angajat, a fost încheiat Contractul individual de muncă nr. 56, pe durată determinată de la 04.08.2020 până la 31.12.2020, cu perioada de probă de 15 zile calendaristice, iar prin Ordinul nr. 57 din 04.08.2020 ”Cu privire la angajare”, Moruz Anatolie, în conformitate cu art. 55 alin. (1) lit. κ^2) Codul muncii, a fost angajat în funcția de șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții începând cu data de 08.04.2020, pe durată determinată, până la data de 31.12.2020, cu stabilirea perioadei de probă - 15 zile calendaristice.

Ulterior, Contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020, a fost prelungit prin Acordurile adiționale la acest contract - nr. 467 din 31.12.2020, prin care s-a prelungit durata Contractului individual de muncă până la 01.04.2021, nr. 50 din 29.03.2021, prin care s-a prelungit durata Contractului individual de muncă până la data

de 01.07.2021 și respectiv nr. 87 din 01.07.2021, prin care a fost modificat pct. 3 din contract, în partea ce ține de durata contractului individual de muncă, părțile stabilind că, durata contractului de muncă este determinată, până la data de 02.08.2021.

La 02.08.2021, angajatorul SRL ”Chișinău-Gaz” a emis Ordinul nr. 49 ”Cu privire la încetarea contractului individual de muncă”, prin care, au fost încetate raporturile de muncă cu Moruz Anatolie, din funcția de șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții la data de 02.08.2021, în conformitate cu prevederile art. 82 lit. f) Codul muncii.

La 06 octombrie 2021, Moruz Anatolie s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune împotriva SRL ”Chișinău-Gaz” prin care a solicitat anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioadă nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 10 mai 2023, acțiunea înaintată de Moruz Anatolie a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2024 a fost admis apelul declarat de Anatolie Moruz cu casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de Moruz Anatolie împotriva SRL ”Chișinău-Gaz”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioadă nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică, a fost admis parțial.

Astfel, prin decizi instanței de apel a fost anulat Ordinul nr. 49 din 02.08.2021 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu dl Moruz Anatolie în temeiul art. 82 lit. f) Codul muncii.

S-a restabilit Moruz Anatolie în funcția de șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții din cadrul SRL ”Chișinău-Gaz”, începând cu data de 02 august 2021.

S-a constatat faptul angajării lui Moruz Anatolie, pentru perioadă nedeterminată, începând cu data de 04.08.2020, în cadrul SRL ”Chișinău-Gaz”, în calitate de șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții.

A fost obligat pârâtul SRL ”Chișinău-Gaz” să perfecteze în scris contractul individual de muncă cu Moruz Anatolie, în calitate de șef direcție. Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții, pe o perioadă nedeterminată.

S-a încasat din contul SRL ”Chișinău-Gaz” în beneficiul lui Moruz Anatolie, salariul pentru absența forțată de la locul de muncă, calculată pentru perioada 02 august 2021 și până la 20 februarie 2024, prejudiciul moral în mărime de 100825 lei și cheltuielile de asistență juridică, în mărime de 10000 lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 26 februarie 2024, SRL ”Chișinău-Gaz” a depus recurs la Curtea Supremă de Justiției prin care a solicitat casarea deciziei Curții Apel Chișinău din 20.02.2024 cu menținerea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 10 mai 2023.

Totodată, SRL ”Chișinău-Gaz”, a depus cerere cu privire la suspendarea executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2024.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 04 martie 2024 a fost admisă parțial cererea depusă de SRL ”Chișinău-Gaz” cu privire la suspendarea executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2024, până la examinarea cererii de recurs, cu suspendarea executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2024, până la examinarea recursului la Curtea Supremă de Justiţie, în partea încasării sumelor, cu excepția plății unui salariu mediu lunar, cât și în partea prin care s-a dispus anularea ordinului nr. 49 din 02.08.2021 cu privire la încetarea antractului individual de muncă cu dl Moruz Anatolie în temeiul art. 82 lit. f) Codul muncii, prin care s-a restabilit Moruz Anatolie în funcția de șef direcție, Direcția servicii miliare și relații cu clienții din cadrul SRL ”Chișinău-Gaz”, începând cu data de 02 august 2021.

Prin ordinul nr. 13 din 06 martie 2024 emis de SRL ”Chișinău-Gaz”, ”Cu privire la restabilirea la locul de muncă”, în vederea executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 20.02.2024, încheierii Curții Supreme de Justiție din 04.03.2024 și în conformitate cu art. 89 Codului muncii, s-a ordonat:

”1. A anula Ordinul privind încetarea raporturilor de muncă nr. 49 din 02.08.2021.

2. A restabili la locul de muncă pe dl Moruz Anatolie, în funcție de Șef direcției, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienți, de la data de 03.08.2021, până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului depus de SRL ”Chișinău-Gaz”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de dl Moruz Anatolie împotriva SRL ”Chișinău-Gaz”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioadă nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică, cu condițiile de retribuire a muncii salariului, conform Contractului Individual de Muncă nr. 56 din data de 04.08.2020.”

Prin pct. 1 al Acordului suplimentar nr. 31 din 06 martie 2024 la contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020, emis de angajatorul SRL ”Chișinău-Gaz” s-a indicat că:

”1. Se modifică pct. 3 din Contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020, și se expune în următoarea redacție, după cum urmează:

3. Perioada Contractului – Până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiției pe marginea recursului depus de SRL ”Chișinău-Gaz”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de dl Moruz Anatolie împotriva SRL ”Chișinău-Gaz”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioada nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioada nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică”.

Astfel, luând în considerare cele sus menționate instanța de judecată consideră că în speță urmează a fi anulat pct. 2 din Ordinul nr. 13 din 06 martie 2024 ”Cu privire la

restabilirea la locul de muncă”, și anume, referitor la mențiunea ”până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului depus de SRL” Chișinău-Gaz”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de dl Moruz Anatolie împotriva SRL ”Chișinău-Gaz”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioada nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioada nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică”, și pct. 1 din Acordul suplimentar nr. 31 din 06 martie 2024 la contractul individual de muncă nr.56 din 04.08.2020, în partea în care se menționează ”Perioada Contractului – Până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiției pe marginea recursului depus de SRL” Chișinău-Gaz”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de dl Moruz Anatolie împotriva SRL ”Chișinău-Gaz”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioada nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioada nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică”.

Or, după cum sus s-a menționat prin decizia Curții de Apel Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2024, a fost anulat Ordinul nr. 49 din 02.08.2021 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu dl Moruz Anatolie în temeiul art. 82 lit. f) Codul muncii și restabilit Moruz Anatolie în funcția de șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții din cadrul SRL ”Chișinău-Gaz”, începând cu data de 02 august 2021, totodată fiind constatat angajării lui Moruz Anatolie, pentru perioadă nedeterminată, începând cu data de 04.08.2020, în cadrul SRL ”Chișinău-Gaz”, în calitate de șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții, cu obligarea pârâtului SRL ”Chișinău-Gaz” să perfecteze în scris contractul individual de muncă cu Moruz Anatolie, în calitate de șef direcție. Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții, pe o perioadă nedeterminată.

Iar, angajatorul SRL ”Chișinău-Gaz” contrar prevederilor art. 89 alin. (3) și 356 al Codului muncii, în coroborare cu art. 255 CPC, a emis Ordinul nr. 13 din 06 martie 2024, prin care a restabilit la locul de muncă pe Moruz Anatolie, în funcție de Șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienți, de la 03.08.20221, cât și Acordul suplimentar nr. 31 din 06 martie 2024, condiționând în mod unilateral restabilirea lui Moruz Anatolie în funcție deținută până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului depus de SRL ”Chișinău-Gaz” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2024, deși Moruz Anatolie prin decizia definitivă a instanței de apel a fost restabilit în funcție, cu obligarea pârâtului de a perfecta contractul individual de muncă pe o perioadă nedeterminată.

Prin urmare se reține că, angajatorul SRL ”Chișinău-Gaz” era obligat să execute indubitabil decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2024, fără careva interpretări, în modul stabilit de legislația în vigoare, or potrivit art. 356 alin. (1) al Codului muncii, este expres prevăzut că, angajatorul este obligat să execute imediat,

conform Codului de procedură civilă, hotărârea (decizia) instanţei de judecată despre restabilirea drepturilor salariatului ce decurg din raporturile de muncă şi din alte raporturi legate nemijlocit de acestea.

De asemenea, instanța de judecată reține că Ordinul nr. 13 din 06 martie 2024 și Acordul suplimentar nr. 31 din 06 martie 2024, emise de SRL ”Chișinău-Gaz”, nu reprezintă prin sine intenția și voința ambelor părți, dat fiind faptul că angajatul Moruz Anatolie a obiectat și nu a semnat Acordul suplimentar, menționând dezacordul cu perioada determinată a contractului indicată de angajator, or potrivit prevederilor art. 327 alin. (1) al Codului civil, actul juridic este anulabil dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes particular (nulitate relativă).

Totodată, instanța de judecată reține că în speță urmează a fi respinsă solicitarea reclamantului Moruz Anatolie privind constatarea că restabilirea la locul de muncă conform Ordinului nr. 13 din 06.03.2024 ”Cu privire la restabilirea la locul de muncă” a fost efectuată pe perioada determinată, cât și Acordul suplimentar nr. 31 din 06.03.2024 la Contractul individual de muncă nr. 56 din 04.08.2020, a fost semnat pe perioada nedeterminată, or după cum sus s-a menționat prin decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2024, a fost constatat faptul angajării lui Moruz Anatolie, pentru perioadă nedeterminată, începând cu data de 04.08.2020, în cadrul SRL ”Chișinău-Gaz”, în calitate de șef direcție, Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții, fiind obligat pârâtul SRL ”Chișinău-Gaz” să perfecteze în scris contractul individual de muncă cu Moruz Anatolie, în calitate de șef direcție. Direcția servicii auxiliare și relații cu clienții, pe o perioadă nedeterminată, care urmează a fi executată necondiționat de către pârâtul SRL ”Chișinău-Gaz”.

Conform art. 128 alin. (1) din Codul muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau câştig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

Conform art. 135 alin. (1) și (2) din Codul muncii, sistemul de salarizare, pe a cărui bază se determină salariile salariaţilor, se stabileşte prin lege sau prin alte acte normative, în corespundere cu forma juridică de organizare a unităţii, cu modul de finanţare şi cu caracterul activităţii acesteia.

Formele şi condiţiile de salarizare, precum şi mărimea salariilor în unităţile cu autonomie financiară, se stabilesc prin negocieri colective sau, după caz, individuale între angajator şi salariaţi sau reprezentanţii acestora, în funcţie de posibilităţile financiare ale angajatorilor, şi se fixează în contractele colective şi în cele individuale de muncă.

Conform art. 137 alin. (1) din Codul muncii, angajatorul este în drept să stabilească diferite sisteme de premiere, de adaosuri şi sporuri la salariul de bază, alte plăţi de stimulare după consultarea reprezentanţilor salariaţilor. Sistemele indicate pot fi stabilite şi prin contractul colectiv de muncă.

Conform art. 203 alin. (1), (2) din Codul muncii, pentru succese în muncă, angajatorul poate aplica stimulări sub formă de:

a) mulţumiri;

b) premii unice cu prilejul jubileelor, al sărbătorilor profesionale şi al zilelor de sărbătoare nelucrătoare, precum şi cu alte ocazii;

c) cadouri de preţ;

d) diplome de onoare.

Regulamentul intern al unităţii, dacă este elaborat şi aprobat de angajator, statutele şi regulamentele disciplinare pot să prevadă şi alte modalităţi de stimulare a salariaţilor.

Astfel, instanța de judecată mai reține că, la caz urmează fi respinsă și pretenția reclamantului Moruz Anatolie privind constatarea nulității procesului-verbal nr. 01 din 01.04.2024 întocmit de SRL ”Chișinău-Gaz”, față de Moruz Anatolie, privind stabilirea coeficientului de participare prin muncă al lucrătorilor DSARC în luna martie 2024.

Or, cu adevărat potrivit procesului-verbal nr. 01 din 01.04.2024, aprobat de Directorul SRL ”Chișinău-gaz”, a fost stabilit lui Moruz Anatolie coeficientul 0 de participare prin muncă a salariatului.

Astfel, potrivit legislației la caz care guvernează raportul juridic litigios rezultă că, stimulările la salariu pentru performanțe profesionale individuale în muncă poartă caracter stimulator şi se bazează pe calitatea muncii, aportul şi profesionalismul angajatului, obiectivitate şi imparțialitate, fiind stabilit şi achitat în funcție de aportul angajatului la obținerea rezultatelor.

Iar, potrivit pct. 9 lit. c) al Contractului individual de muncă nr. 56 din 04 august 2020, angajatorul are dreptul să stimuleze salariatul pentru munca eficientă și conștiincioasă, din care considerente stabilirea cuantumului coeficientului de participare a salariatului ține nemijlocit de decizia angajatorului, fiind un drept și nu o obligație.

Conform art. 90 alin. (2) lit. c) și alin. (3) Codului muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanţa de judecată, ţinându-se cont de aprecierea dată acţiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului

Conform art. 327 alin. (1) Codului muncii, partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligaţiilor sale de muncă, un prejudiciu material şi/sau moral celeilalte părţi repară acest prejudiciu conform prevederilor prezentului cod şi altor acte normative.

Conform art. 329 Codului muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părţi. Litigiile şi conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluţionează de instanţa de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

Conform art. 2036 alin. (1) și (2) CC, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Conform art. 237 CC, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.

Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Respectiv, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-şi estimeze prejudiciul adus, dar numai instanță de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților.

La capitolul prejudiciului moral pretins de reclamant, se constată că, cele menționate în acțiune nu au fost susținute prin probe concludente, utile și pertinente, circumstanțe ce oferă temei să se conchidă asupra caracterului declarativ al alegațiilor reclamantului la acest aspect, din care motive capătul de cerere cu privire la repararea prejudiciului moral urmează a fi respins ca neîntemeiat.

De altfel instanța reține că, simpla constatare a încălcării dreptului reclamantului, prezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral, fapt statuat și în practica CEDO pe cauza Amihalachioaie Gh. c. Republicii Moldova, la care Curtea Europeană a declarat că, constatarea unei violări constituie în sine o satisfacție echitabilă, suficientă pentru orice prejudiciu moral eventual suferit de către reclamant.

Instanţa de judecată de asemenea reţine că în cadrul Hotărârii CEDO Van de Hurk vs. Ţările de Jos din 19.04.1994, Înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligaţia instanţei de a da fiecărui argument un răspuns detaliat.

Concomitent, în cadrul Hotărârii CEDO Balani vs. Spania din 09 decembrie 1994 par. 27, întinderea acestei obligaţii derivând din natura hotărârii şi este determinată de circumstanţele cauzei, instanţa urmând să analizeze toate argumentele importante ale cauzei.

Se atestă că, alte argumente pertinente şi importante pentru obiectul prezentei cauze, nu au fost invocate.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1^1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Astfel, având în vedere faptul că reclamantul Moruz Anatolie la depunerea acţiunii a suportat cheltuieli de judecată prin achitarea taxei de timbru în sumă de 200 lei, ce se confirmă prin Nota de plată nr. ***** din 18.05.2024, prin prisma art. 94 alin. (1) CPC, instanța consideră necesar de a încasa de la pârâtul SRL ”Chișinău-Gaz” în beneficiul lui Moruz Anatolie suma de 200 lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de timbru.

De asemenea se reține că, pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 96 alin. (1) şi (1^1) CPC şi ținând cont de faptul că acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, iar reclamantul a beneficiat de asistența juridică acordată de avocatul Nicolae Chiriac și a avut cheltuieli de asistență juridică ce se confirmă prin Bonul de plată Seria GL nr.085122 din 19.04.2024, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate de către reclamant, cu încasarea de la SRL ”Chișinău-Gaz” în beneficiul lui Moruz Anatolie suma de 9000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică acordată ca fiind reale, necesare și rezonabile.

Reieșind din cele sus menționate, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Moruz Anatolie împotriva SRL ”Chișinău-Gaz” cu privire anularea ordinului de restabilire în funcție pe perioada determinată, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind întemeiată.

În conformitate cu art. 238-241 CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Moruz Anatolie împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Chișinău-Gaz” cu privire anularea ordinului de restabilire în funcție pe perioada determinată, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, ca întemeiată.

Se anulează pct.2 din Ordinul nr.13 din 06 martie 2024 ”Cu privire la restabilirea la locul de muncă”, și anume, referitor la mențiunea ”până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție pe marginea recursului depus de SRL” Chișinău-Gaz”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de dl Moruz Anatolie împotriva SRL ”Chișinău-Gaz”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioada nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioada nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică”.

Se anulează pct. 1 din Acordul suplimentar nr.31 din 06 martie 2024 la contractul individual de muncă nr.56 din 04.08.2020, în partea în care se menționează ”Perioada Contractului – Până la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiției pe marginea recursului depus de SRL” Chișinău-Gaz”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de dl Moruz Anatolie împotriva SRL ”Chișinău-Gaz”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, constatarea faptului angajării pe perioada nedeterminată, obligarea perfectării contractului individual de muncă pe perioada nedeterminată, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică”.

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată ”Chișinău-Gaz” (IDNO 1003600066037) în beneficiul lui Moruz Anatolie (a.n.*****, IDNP *****) suma de 200 (două sute) lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de timbru și suma de 9000 (nouă mii) lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică acordată.

În rest, acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămâne definitivă.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul

Eduard Galușceac